

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30S/101/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7018200602
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Jančárová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:7018200602.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Jančárovej a členov senátu JUDr. Martiny Brniakovej a Mgr. Silvie Tisovej, v právnej veci žalobcu: VÁHOSTAV - SK, a.s., so sídlom Priemyselná 6, 821 09 Bratislava, IČO: 31 356 648, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, so sídlom Masarykova 10, 040 01 Košice, IČO: 00 166 405, za účasti osoby zúčastnenej na konaní: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, XXX XX F. U., právne zást.: Advokátska kancelária BANÍK & Partners s.r.o., so sídlom Košická 4984/46, 821 08 Bratislava 2, IČO: 51 329 972, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PO/BEZ/2018/3630, O-175/2018 zo dňa 09.04.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Žiline žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi, žalovanému a osobe zúčastnenej na konaní náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Inšpektorát práce Žilina, ako prvostupňový správny orgán rozhodnutím, rozhodnutím č. 522/2017-IZA-2.2/pok/R/St zo dňa 26.01.2018 uložil účastníkovi konania VÁHOSTAV - SK, a.s., Bratislava podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 125/2006 Z. z.) pokutu vo výške 33.000,- Eur za porušenie predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vyhlášky č. 147/2013 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti o odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, STN 27 0502-3:1990, STN 34 3108:1968), ktoré bolo zistené pri výkone inšpekcie práce podľa § 7 ods. 3 písm. b) v nadväznosti na § 13 ods. 2 a § 14 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 125/2006 Z. z. v dňoch 06.07.2016, 08.07.2016, 25.07.2016, 16.09.2016, 30.11.2016 a 12.01.2017 na pracovisku v blízkosti štátnej cesty I/59 a piliera P2, stavba diaľničného úseku D1 Hubová - Ivachnová, SO 201 pri šetrení príčin vzniku závažného pracovného úrazu s ťažkou ujmom na zdraví p. A. A., konkrétne

- za porušenie § 6 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 38 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z. a v nadväznosti na § 16, prílohu č. 8 bod 1.9 písm. b) vyhlášky č. 147/2013 Z. z., nedodržaním bezpečnostnej úrovne podľa čl. 33 STN 27 0502-3:1990 tým, že

zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci nevykonal opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti, týkajúce sa práce v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, keď nezabezpečil, aby pracovný prostriedok neohrozoval bezpečnosť a zdravie zamestnancov, pretože pracovný prostriedok (mobilný žeriav výložníkového typu osadený na automobilovom kolesovom podvozku typ DEMAG AC40-1, výr. č.

70309, evidenčné číslo vozidla ZA462EX) nemal minimálne odo dňa 29.09.2015, t.j. od vykonania odbornej skúšky autožeriavu, až do dňa 06.07.2016, funkčné signalizačné zariadenie, ktoré má v kabíne žeriavnika upozorniť na blízkosť hranice ochranného pásma elektrického vedenia striedavého napätia od 22Kv a viac;

- a za porušenie § 6 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 7 ods. 1 písm. c) zákona č. 124/2006 Z. z. a v nadväznosti na § 16, prílohu č. 8 bod 1.9 písm. k) vyhlášky č. 147/2013 Z. z., nedodržaním bezpečnostnej úrovne podľa čl. 43 písm. a) STN 34 3108:1968 tým, že

zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci nevykonával opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti, týkajúce sa práce v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a neoboznámil zamestnancov na danom pracovisku so zákazom vstupovať do priestoru, zdržiavať sa v priestore a vykonávať činnosti, ktoré by mohli bezprostredne ohroziť život alebo zdravie zamestnancov v súlade s § 43 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. e) a ods. 11 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keď dňa 06.07.2016 prideliť prácu svojím zamestnancom A. A., C. E., E. R. a C. L., ktorí ako pracovná skupina mali vytrhnúť štetovnice zo zeme a vykonať práce s tým súvisiace. Žeriav musí byť umiestnený tak, aby v ktorejkoľvek polohe bol mimo ochranného pásma vedenia. V ochrannom pásme vonkajšieho nadzemného elektrického vedenia a pod elektrickým vedením 22kV je zakázané vykonávať činnosti ohrozujúce bezpečnosť osôb a majetku, pričom vykonávať takúto činnosť, kde sa pracovným strojom alebo pracovným zariadením stroja, pohybuje v ochrannom pásme 22 kV vedenia pod napätím sa nesmie a je zakázané.

Zistené nedostatky sú v príčinnej súvislosti so vznikom pracovného úrazu p. A. A. (klasifikovaného ako pracovný úraz s ťažkou ujmom na zdraví). V odôvodnení prvostupňový správny orgán okrem iného poukázal na Protokol z výkonu inšpekcie práce č. IZA-70-02-2.2/P-J2-16 zo dňa 12.01.2017, prerokovaný so splnomocneným zástupcom účastníka konania B. dňa 12.01.2017 ako i Dodatok č. 1 zo dňa 30.01.2017, ktoré tvoria podklad vydaného rozhodnutia. Dňa 15.01.2018 bolo správne orgánu doručené vyjadrenie účastníka konania k začatiu konania na základe oznámenia zo dňa 13.11.2017, pričom správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného zosumarizoval všetky námietky účastníka konania, zaujal k nim stanovisko s citáciou príslušných právnych predpisov a STN s konštatovaním, pričom okrem iného konštatoval, že vedúci zamestnanci účastníka konania (žalobcu) boli na pracovisku prítomní, mali teda zakázať a nepripustiť prácu žeriavom za daných okolností, keď žeriav vzhľadom na veľkosť jeho výložníka mal v dosahu nielen ochranné pásmo vzdušného vedenia, ale aj vlastné vzdušné vedenie, aj priestor za ním. B., stavbyvedúci - divízia špeciálneho zakladania, riadil priebežne práce na stavbe a dňa 06.07.2016 nariadil vykonať práce v blízkosti ochranného pásma 22 kV vedenia, príp. po vysunutí výložníka žeriava priamo v ochrannom pásme, pričom vykonáva takúto činnosť v ochrannom pásme 22 kV je zakázané. Vykonávanie takejto činnosti nebolo oznámené prevádzkovateľovi distribučnej sústavy a vlastníkovi priameho vedenia, ktorým je SSE, a.s.. Podľa písomného stanoviska SSE - D, a.s., ktorá je prevádzkovateľom dotknutého vzdušného vedenia VN neboli určené podmienky, za ktorých sa môže daná práca vykonať, pretože zamestnávateľ (účastník konania) nepožiadala o určenie takýchto podmienok a neoznámil, že bude vykonávať takéto práce. Bezpodmienečná povinnosť informovať prevádzkovateľa vedenia VN o prácach mechanizmov v ochrannom pásme vedenia a v jeho je uvedená aj vo vyjadrení SSE - D, a.s. Žilina k stavbe, kde sa uvádza, že „Pri manipulácii mechanizmami v blízkosti elektroenergetických zariadení, pri prácach v ochrannom pásme a ich bezprostrednej blízkosti, je potrebné bezpodmienečne predjednať postup prác na príslušnej Oblastnej kancelárii údržby“. Zamestnávateľ však bezpodmienečne nepredjednal tento postup, aj napriek tomu, že vedel, že vytrhnutie a uloženie predmetných štetovnic sa vzhľadom na okolitý terén bude vykonávať tak, že žeriav bude môcť vzhľadom na veľkosť výložníka zasiahnuť nielen do ochranného pásma vzdušného vedenia VN ale aj priamo k vodičom vzdušného vedenia VN. Ak by zamestnávateľ (účastník konania) informoval prevádzkovateľa vzdušného vedenia o plánovanej činnosti so žeriavom, príslušný energetický podnik by určil podmienky na vykonávanie prác so žeriavom. Zároveň by prevádzkovateľ vzdušného vedenia vykonal potrebné technické opatrenia, napr. by vypol opakované automatické zapnutie vedenia, a v tom prípade by nedošlo k automatickému opakovanému zapnutiu vedenia pod napätie. Zamestnávateľ teda nielen neurčil bezpečný pracovný postup a nedal zamestnancom k dispozícii bezpečný pracovný prostriedok, ale podľa správneho orgánu ani nezabránil zamestnancom zdržiavať sa v ochrannom pásme vedenia vysokého napätia. Prístupová komunikácia k žeriavu, unimobunky, aj príjazd nákladných vozidiel VÁHOSTAV - SK, pohyb zamestnancov, atď. boli v ochrannom pásme vedenia, prípadne priamo pod týmto 22 Kv. Zamestnávateľ oboznámil zamestnancov, pravidelné školenie z predpisov BOZP vo všeobecnosti zabezpečil, avšak na konkrétnom pracovisku, kde došlo k pracovnému úrazu k upozorneniu, že zamestnanci budú

vykonávať práce v ochrannom pásme, a aké opatrenia sú prijaté, preukázateľne nedošlo. Zamestnanci neboli oboznámení, kde majú vyťahnuté a dočasne uložené štetovnice presunúť a neboli oboznámení o situácii na konkrétnom pracovisku o tom, že pracujú v blízkosti vedenia vysokého napätia, neboli oboznámení, že pri vysunutí a pootočení výložníka žeriava môže dôjsť k činnosti v ochrannom pásme vedenia, čo sú podľa správneho orgánu vážne skutočnosti, nakoľko zamestnávateľ vedel, že sa pracuje pod napätím. Skutočnosť, že p. A. A. bola zistená hladina alkoholu v krvi 0,48 promile nemá podľa správneho orgánu vplyv na zistený zdroj úrazu, teda na elektrinu vysokého napätia a na zistenú príčinu úrazu, chýbajúce alebo nedostatočné ochranné zariadenia zabezpečenie - neúčinné zariadenie - nefunkčný indikátor indikujúci blízkosť vysokého napätia a nesprávnu organizáciu práce, čo mal podľa správneho orgánu zabezpečiť zamestnávateľ ako prvoradú vec. Otázne je ako zamestnávateľ kontroloval, či zamestnanci sú rep. nie sú pod vplyvom alkoholu, omamných či psychotropných látok. Za porušenia vyplývajúce z popísaných skutkových zistení uvedených vo výrokovvej časti rozhodnutia správny orgán uložil účastníkovi konania podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. pokutu vo výške 33.000,- Eur, pri ktorej zohľadnil kritéria uvedené v § 19 ods. 6 zákona č. 125/2006 Z. z., pričom konštatoval, že takto uložená pokuta je primeraná, nakoľko plní funkciu výchovnú aj represívnu a keďže má postihovať protiprávne konanie, je žiadúce, aby bola citelná aj v majetkovej sfére páchatel'a správneho deliktu. V závere zosumarizoval všetky podklady a listinné dôkazy, na základe ktorých dospel k záveru, uvedenému vo výrokovvej časti rozhodnutia.

2. Na základe odvolania účastníka rozhodol vo veci žalovaný, ktorý napadnutým rozhodnutím č. PO/BEZ/2018/3630, O-175/2018 zo dňa 09.04.2018 odvolanie podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol a prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu práce Žilina č. 522/2017-IZA-2.2/pok/R/St zo dňa 26.01.2018 potvrdil. Po preskúmaní postupu prvostupňového orgánu ako aj samotného správneho konania žalovaný dospel k záveru, že skutkový stav veci bol dostatočne zistený a nezistil také nedostatky, pre ktoré bolo možné považovať prvostupňové rozhodnutie za nezákonné, resp. nesprávne. Nefunkčnosť signalizačného zariadenia dňa 06.07.2016 v čase vzniku pracovného úrazu vyplývala z podaného vyjadrenia žeriavnika C. zo dňa 08.07.2016 a zo Záznamu o vykonanej odbornej skúške tohto zariadenia z 29.09.2015 vyplývalo, že na zdvíhacom zariadení chýbal indikátor vysokého napätia. Čl. 33 STN 27 0502-3:1990 ustanovuje povinnosť vybaviť žeriav signalizačným zariadením, ktoré priamo v kabíne upozorní žeriavnika na blízkosť hranice ochranného pásma elektrického vedenia. Námietka účastníka konania, že nebolo jeho povinnosťou namontovať signalizačné zariadenie do kabíny vodiča neobstojí, pretože účastník konania iným, preukázateľne primeraným spôsobom nezaistil bezpečné fungovanie predmetného mobilného žeriavu v prípade, ak bol používaný v bezprostrednej blízkosti ochranného vedenia elektrického napätia. Nezabezpečil odstránenie reálneho nebezpečenstva tak, aby vylúčil priblíženie žeriava do nebezpečnej blízkosti elektrického vedenia. V danom prípade porušenie povinnosti účastníka konania nevyplýva z nespĺnenia povinnosti určenej vykonávateľom odbornej skúšky, ako to namietol účastník konania, ale porušenie povinnosti konštatované zo strany účastníka konania vyplýva priamo z uvedených predpisov na zaistenie BOZP, ktoré účastník konania preukázateľne nedodrжал. Poukázal pritom na ustanovenie § 38 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z., pričom druhý nedostatok konštatovaný vo výroku rozhodnutia vyplýva z porušenia predpisov na zaistenie BOZP, keď inšpektorát práce na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a), § 7 ods. 1 písm. c) zákona č. 124/2006 Z. z., § 16, prílohu č. 8 bod 1.9 písm. k) vyhlášky č. 147/2013 Z. z. a čl. 43 písm. a) STN 34 3108:1968. Účastník konania nezabezpečil, aby bola dodržaná bezpečnostná úroveň podľa STN o umiestnení žeriavu tak, aby všetky jeho časti boli v ktorejkoľvek polohe mimo ochranného pásma vedenia, prípadne aby požiadal energetický podnik o stanovenie podmienok pre odlišné riešenie. Oboznámenie zamestnancov s predpismi BOZP síce zabezpečil, avšak na konkrétnom pracovisku, kde došlo k pracovnému úrazu, preukázateľne nedošlo k upozorneniu zo strany zamestnávateľa, že zamestnanci budú vykonávať práce v ochrannom pásme a aké opatrenia na jej ochranu sú prijaté. Zamestnanci jednoznačne plnili pokyny vedúceho zamestnanca, ktorý tým, že im neurčil bezpečné miesto uloženia predmetných štetovnic, nezaistil zamestnancom bezpečné pracovisko, hoci videl a vedel o tom, že prácu vykonávajú blízko ochranného pásma vysokého napätia. Zamestnanci neboli v deň úrazu upozornení na to, že budú pracovať pod vedením vysokého napätia, v blízkosti ochranného pásma a neboli im určené podmienky na bezpečné vykonávanie práce v tomto priestore a neboli upozornení ani na to, že pri vysunutí a pootočení výložníka žeriava môže dôjsť k činnosti v ochrannom pásme vedenia. Žalovaný konštatoval, že prijímanie opatrení na zaistenie BOZP, preukázané vykonávanie školení a predpísaných kontrol technického stavu zariadenia a ďalšie namietané skutočnosti prichádzajú do úvahy len ako poľahčujúca okolnosť pri rozhodovaní o výške pokuty. Záverom žalovaný okrem iného skonštatoval, že vyvodená sankcia nielen že zodpovedá významu chráneného záujmu, ale neodporuje

ani zásade premietnutej v § 3 ods. 5 správneho poriadku. Inšpektorát práce svoje rozhodnutie pokiaľ ide o výšku sankcie uloženej v minimálnej možnej výške náležite odôvodnil s prihliadnutím na zákonné kritéria stanovené v § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce, pričom jeho voľná úvaha, ktorou sa riadil, sa neprieči ani obsahu spisu a ani zásadám logického myslenia.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote správnu žalobu žalobca, ktorou sa domáha zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 09.04.2018 s vyslovením záväzného právneho názoru, že správne konanie má byť zastavené a v prípade, ak súd rozhodnutie nezruší, navrhol podľa § 198 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku upustiť od uloženia sankcie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia a nariadiť pojednávania. V žalobe namietal, že skutky, za ktoré bol rozhodnutím postihnutý a sankcionovaný nie sú správnymi deliktami, pričom povinnosťou správneho orgánu je presne zistiť skutkový stav a zobrať do úvahy všetky relevantné skutočnosti pre rozhodnutie vo veci samej. Tvrdí, že správny orgán si jednostranne určil dôkazy, ktoré považoval za relevantné a nereagoval na tvrdenia a dôkazy žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 5 Správneho poriadku. Povinnosť, prisudzovaná rozhodnutím prvého stupňa žalobcovi, t.j. povinnosť mať nainštalované funkčné signalizačné zariadenie, ktoré má v kabíne upozorniť na blízkosť elektrického vedenia zo žiadneho ustanovenia právnych predpisov SR nevyplýva. Nesplnenie žalovaným určených povinností nie je správnym deliktom, za ktorý by mohol správny orgán uložiť účastníkovi konania akékoľvek sankcie. Celý výrok rozhodnutia s vymedzením údajného skutku je nezákonný a protiústavný, nakoľko skutky popísané vo výroku rozhodnutia správnymi deliktami nie sú. Žiadne tam popísané konanie resp. nekonanie účastníka konania nenapĺňa znaky skutkovej podstaty žiadneho správneho deliktu uvedeného v zákone o verejnom obstarávaní. Namietal tiež, že správny orgán pri zisťovaní skutkového stavu opomenul subjektívne pochybenia konkrétnych zamestnancov žalobcu, opätovne poukázal na znalecký posudok, na základe ktorého bolo zistené, že poškodený mal v čase úrazu hladinu 0,63 - 0,73 g/kg (promile) alkoholu krvi čo zodpovedá stavu podnapitosti. Správny orgán sa s touto skutočnosťou nevysporiadal. Žalobca resp. jeho zamestnanec nenariadil osobám poškodeným prácu v ochrannom pásme. V podanom odvolaní proti rozhodnutiu prvého stupňa poukázal na to, že v uvedenom prípade nedošlo k správne posúdeniu veci.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 05.10.2018, doručenom správne súdu dňa 10.10.2018 navrhol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť opierajúc sa o skutkové a právne dôvody obsiahnuté v žalobou napadnutom rozhodnutí pričom konštatoval, že správny orgán jednoznačne vymedzil správny delikt vo výroku svojho rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že ide o správny delikt podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce, konkrétne o porušenie predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Správny delikt je popísaný vo výroku rozhodnutia tak, že z neho vyplýva miesto, čas a spôsob jeho spáchania ako aj to, na základe akého ustanovenia právneho predpisu bolo rozhodnuté, oba vytýkané porušenia povinnosti sú skutkovo vymedzené tak, aby nedošlo k zameneniu správneho deliktu s iným deliktom a právne posúdenie, vyjadrené konštatovaním o porušení konkrétnych ustanovení právnych a ostatných predpisov na zaistenie BOZP, vychádza z riadne popísaného skutku a skutkového stavu vyplývajúceho z odôvodnenia. Z výroku rozhodnutia je tiež zrejmé, ako sa vo veci rozhodlo, uložená pokuta v konkrétnej výške zodpovedá minimálnej, zákonom ustanovenej výške pokuty za tento správny delikt. Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa zistenia skutkového stavu veci, v tomto prípade prihliadali správne orgány na všetky dôkazy zaobstarané v rámci vyšetrovania príčin vzniku tohto pracovného úrazu, ako aj na dôkazy následne vykonané v správnom konaní. Inšpektorát práce ako aj žalovaný poukázali na konkrétne dôkazy, ktoré boli vykonané a uviedli svoju správnu úvahu, ktorou boli vedení pri hodnotení a prijatí záveru o zistenom skutkovom stave. Žalobca zabezpečil vykonanie úradnej skúšky pracovného prostriedku, predmetného žeriava dňa 12.09.2011 oprávnenou právnickou osobou, Technickou inšpekciou a.s.. Revíznym technik v správe z odbornej skúšky k tomuto žeriovu uviedol, že závalu, konkrétne „chýbajúci indikátor vysokého napätia“ je potrebné odstrániť do 30.12.2015. Tento nedostatok pracovného prostriedku nebol žalobcom odstránený, čo bolo vyšetrovaním preukázané. Prvostupňový správny orgán tiež poukázal na fakt, že žalobca vypracoval dokument Identifikácia ohrozenia a hodnotenie rizík, v ktorom uviedol pre mobilné žeriavy - autožeriavy ohrozenie „zasiahnutie osoby elektrickým prúdom pri nebezpečnom priblížení a dotyku výložníka s vedením VN“ a k nemu prislúchajúce bezpečnostné opatrenie „vylúčiť priblíženie autožeriava do nebezpečnej blízkosti vonkajšieho elektrického vedenia“. Žalobca ako zamestnávateľ má povinnosť odstraňovať nebezpečenstvá a ohrozenia a podľa dosiahnutých vedeckých a technických poznatkov vykonať potrebné opatrenia. Žalovaný ďalej poukázal na konkrétne ustanovenia zákona č. 124/2006 Z. z., okrem iného ustanovenie § 6 ods. 1 písm. a), c), f), h), § 38 ods. 1, ods. 3, § 3 ods. 1

nariadenia vlády SR č. 392/2006 Z. z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov, STN 27 0502-3:1990, ako i rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/163/2015. Žalovaný tiež poukázal na skutočnosť, že jednoznačne v správnom konaní preukázal, že v dôsledku porušenia povinnosti žalobcom došlo k pracovnému úrazu poškodeného s ťažkou ujmom na zdraví. Rozhodnutie prvostupňového orgánu ani žalovaného o správnom delikte žalobcu a o výške sankcie uloženej žalobcovi by nemohlo neovplyvniť ani to, ak by k poškodeniu zdravia došlo prípadne aj porušením povinnosti zo strany poškodeného či iných subjektov, čo však v správnom konaní nebolo preukázané, pretože žalobca jednoznačne nedodrжал svoje povinnosti ustanovené predpismi na zaistenie BOZP a pokuta za toto nedodržanie povinností, ktorého dôsledkom bol pracovný úraz s ťažkou ujmom na zdraví, mu bola uložená iba v minimálnej nožnej výške.

5. Žalobca v replike zo dňa 26.10.2018 vyjadril nesúhlas s tým, ako žalovaný identifikoval dve oblasti, kde podľa jeho názoru došlo k porušeniu povinností žalobcu a konštatoval, že výrobca nenainštaloval indikátor vysokého napätia a prevádzkovateľ (t.j. žalobca) nebol povinný ho domontovať. Žalovaný rovnako ako revízny technik nesprávne aplikuje vyhlášku 147/2013 Z. z. príloha č. 8, bod 1.9 písm. b). Ďalej uviedol, že zamestnanci boli riadne zaškolení, boli si vedomí plánu BOZP, ktorý definuje podmienky práce v ochrannom pásme na pracovisku a ako odborne spôsobilí zamestnanci (viazač bremien, obsluha žeriava) na činnosti, ktoré môže fyzická osoba vykonávať len na základe platného preukazu, osvedčenia alebo dokladu poznali zakázané manipulácie a zákaz pracovať v ochrannom pásme elektrických vonkajších vedení. Žalobca nesúhlasí ani s tvrdením, že námietky žalobcu týkajúce sa konkrétnych porušení boli vysporiadané (na strane 3), nakoľko došlo práve k uplatneniu práva žalobcu súdnou cestou. Za žalobcu ochranné zariadenie indikuje blízkosť elektrického vedenia nezabraňuje vstupe žeriavu. Žalobca neprikázal zamestnancom manipulovať so štetovnicami v uvedenom území.

6. Žalovaný v duplike zo dňa 19.11.2018 zotrval na svojich doterajších vyjadreniach a konštatovaných nedostatkoch tak ako boli preukázané pri vyšetrovaní príčin vzniku pracovného úrazu a následne v priebehu celého správneho konania. Nesúhlasil s argumentami, ktoré žalobca uviedol vo svojej replike a zaujal stanovisko k STN 27 0502-3:1990, článok 33, pričom opätovne poukázal tiež na ustanovenie § 6 ods. 1 písm. a) a § 38 ods. 1, 3 zákona č. 124/2006 Z. z.. Navrhol, aby Krajský súd v Žiline po preskúmaní veci rozsudkom žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú a aby nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

7. Krajský súd v Žiline, ako správny súd prejednal vec na nariadenom pojednávaní 27.10.2021 za splnenia procesných podmienok stanovených v ustanovení § 107 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa ustanovenia § 194 a nasl. v spojení s § 177 a nasl. SSP v medziach žalobných bodov (§ 134 ods. 1 písm. a) SSP a § 183 SSP), pričom nezistil dôvod na aplikáciu § 195 SSP a dospel k záveru, že žalobu je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť podľa 190 SSP z nasledovných dôvodov:

8. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 194 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

Podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene zákona o nelegálnej práci inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak, zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) v prvom bode až treťom bode, šiestom bode a ôsmom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100.000,- Eur, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, najmenej 33.000,- Eur.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene niektorých zákonov zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Podľa § 6 ods. 1 písm. c) citovaného zákona zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný zisťovať nebezpečenstvá a ohrozenia, posudzovať riziko a vypracovať písomný dokument o posúdení rizika pri všetkých činnostiach vykonávaných zamestnancami.

Podľa § 6 ods. 1 písm. f) citovaného zákona zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný odstraňovať nebezpečenstvo a ohrozenie, a ak to podľa dosiahnutých vedeckých a technických poznatkov nie je možné, vykonať opatrenia na ich obmedzenie a pripravovať opatrenia na ich odstránenie.

Podľa § 6 ods. 1 písm. h) citovaného zákona zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný v priestoroch, kde sa používajú alebo skladujú nebezpečné látky alebo sa používajú technológie a zariadenia, pri ktorých zlyhaní môže dôjsť k ohrozeniu života a zdravia väčšieho počtu zamestnancov, iných fyzických osôb a k ohrozeniu okolia, a v priestoroch, kde sa nachádzajú osobitné nebezpečenstvá a nebezpečenstvá, ktoré môžu bezprostredne a vážne ohroziť život a zdravie zamestnancov,

1. prijať opatrenia na vylúčenie ohrozenia života a zdravia; ak to s ohľadom na dosiahnuté vedecké a technické poznatky nie je možné, prijať opatrenia na ich obmedzenie,
2. vykonať nevyhnutné opatrenia na obmedzenie možných následkov ohrozenia života a zdravia a umožniť prístup do ohrozeného priestoru len nevyhnutne potrebným zamestnancom, ktorí sú riadne a preukázateľne oboznámení a majú výcvik a vybavenie podľa právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci,
3. zrušený od 1.9.2007.

Podľa § 7 ods. 1 písm. c) citovaného zákona zamestnávateľ je povinný pravidelne, zrozumiteľne a preukázateľne oboznamovať každého zamestnanca so zákazom vstupovať do priestoru, zdržiavať sa v priestore a vykonávať činnosti, ktoré by mohli bezprostredne ohroziť život alebo zdravie zamestnanca.

Podľa § 38 ods. 1 citovaného zákona ak zamestnávateľ a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, plnia povinnosti ustanovené týmto zákonom a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci spôsobom alebo postupom upraveným v slovenskej technickej norme, toto plnenie sa považuje za splnenie požiadaviek na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci; tieto povinnosti možno splniť aj iným preukázateľne primeraným spôsobom.

Podľa § 38 ods. 3 citovaného zákona ak zamestnávateľ a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, plnia požiadavky na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci spôsobom alebo postupom upraveným v slovenskej technickej norme a tieto požiadavky nie sú ustanovené právnymi predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, toto plnenie sa považuje za splnenie požiadaviek na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci; tieto požiadavky možno splniť aj iným preukázateľne primeraným spôsobom.

Podľa vyhlášky Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 147/2013 Z. z. zo dňa 05.06.2013, ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri stavebných prácach a prácach s nimi súvisiacich a podrobnosti v odbornej spôsobilosti na výkon niektorých pracovných činností, podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci so strojmi sú uvedené v prílohe č. 8.

9. V posudzovanej veci sa správny súd v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu, pričom konštatuje, že správne orgány dostatočne a zrozumiteľne uviedli vzťah medzi citovanými právnymi predpismi a skutkovými zisteniami ako aj vlastnú právnu úvahu vo vzťahu k týmto dôvodom, pričom je zrejmé na základe akých právnych úvah dospeli k záveru o vyvodení zodpovednosti žalobcu za iný správny delikt v zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. za porušenie predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, t.j. zákona č. 124/2006 Z. z., vyhlášky č. 147/2013 Z. z., STN 27 0502-3:1990, STN 34 3108:1968, ktoré bolo zistené pri výkone inšpekcie práce podľa § 7 ods. 3 písm. b) v nadväznosti na § 13 ods. 2 a § 14 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce v dňoch 06.07.2016, 08.07.2016, 25.07.2016, 16.09.2016, 30.11.2016 a 12.01.2017 u žalobcu, na pracovisku v blízkosti štátnej cesty I/59 s piliera P2, stavba

diaľničného úseku D1 Hubová - Ivachnová, SO 201 pri šetrení príčin vzniku závažného pracovného úrazu s ťažkou ujmom na zdraví p. A.. Vykonaným dokazovaním vo veci bolo preukázané, že k porušeniu ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 38 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z. z. v nadväznosti na § 16 prílohy č. 1 bod 1.9 písm. b) vyhlášky č. 147/2013 Z. z., nedodržaním bezpečnostnej úrovne podľa článku 33 STN 27 0502-3:1990 ako aj porušenie ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 7 ods. 1 písm. c) zákona č. 124/2006 Z. z. a v nadväznosti § 16, prílohu č. 8 bod 1.9 písm. k) vyhlášky č. 147/2013 Z. z., nedodržaním bezpečnostnej úrovne podľa článku 33 písm. a) STN 34 3108:1968 došlo na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti prvostupňového rozhodnutia Inšpektorátu práce Žilina zo dňa 26.01.2018.

10. Správny súd vyhodnotil žalobné námietky žalobcu ako nedôvodné. Žalobca nespochybňoval ani v podanej žalobe ani v priebehu konania o uložení pokuty po tom, ako mu bolo doručené oznámenie zo dňa 13.11.2017 o začatí správneho konania, že bolo potrebné na stavbe štetovnice zo zeme vytiahnuť a vykonať práce s tým súvisiace. Pokiaľ takú pracovnú činnosť bolo potrebné vykonať a vytiahnuté štetovnice bránili výkonu ďalších prác na danom úseku, je logické, že bolo povinnosťou žalobcu stanoviť aj ďalší bezpečný pracovný postup na ich uloženie resp. premiestnenie vzhľadom na existenciu ochranného pásma vysokého napätia a nie je možné bez ďalšieho len konštatovať, že bolo povinnosťou žeriavnika správne umiestniť žeriav a že zamestnanci boli riadne oboznámení s platnými právnymi predpismi, so schválenou dokumentáciou stavby a príslušnými normami, pričom plán BOZP stavby, ktorý definuje povinnosti v ochrannom pásme (zákon č. 251/2012 Z. z.) absolvovali dňa 04.05.2016. Pokiaľ žalobca už v podanom odvolaní tvrdil, že činnosť zamestnancov začala mimo ochranného pásma a neexistoval pokyn na ich presun do ochranného pásma, sám bližšie v žalobe nekonkretizoval a nenamietal miesto, kde sa štetovnice presne zo zeme vyťahovali, kde mali byť tieto a akým spôsobom uložené a potom by nemal ani dôvod poukazovať práve na školenie zo dňa 04.05.2016, ktorého obsahovou súčasťou bol Plán BOZP stavby, ktorý definuje povinnosti v ochrannom pásme. Správny súd poukazuje na zápisnicu o ohliadke miesta udalosti zo dňa 06.07.2016 č. ZPÚ 005/16-IZA/2.2, ktorú vyhotovil Inšpektorát práce Žilina na mieste dňa 06.07.2016 o 14:30 hod., z ktorej vyplýva, že autožeriav sa nachádzal v čase ohliadky inšpektormi práce dňa 06.07.2016 v čase o 14:30 hod. na pôvodnom mieste, t.j. na mieste kde stál aj v čase udalosti. Prednou časťou bol podvozok autožeriavu otočený smerom na Ružomberok rovnobežne s komunikáciou Kralovany - Ružomberok, zadná časť smerovala približne kolmo k vedeniu VN linky 22kV. Kabína žeriavnika s výložníkom bola otočená kolmo k podvozku smerom od hlavnej cesty a rovnobežne s VN linkou 22kV. Lana a hák žeriavu („záves“) a viazacie prostriedky (dve reťaze) viseli voľne bez zaveseného bremena, všetko bez viditeľného poškodenia. Bremeno (10 kusov štetovnic) bolo položené vedľa žeriavu, rameno (výložník) žeriavu bolo zdvihnuté a čiastočne zasunuté (viď fotodokumentácia). Z prílohy č. 1 (Nákres z miesta udalosti) z ohliadky je zrejmé, že práca premiestňovanie desiatich štetovnic sa vykonávala do udalosti v ochrannom pásme VN 22kV vedenia. Ochranné pásmo vonkajšieho nadzemného elektrického vedenia je vymedzené zvislými rovinami po oboch stranách vedeniach vo vodorovnej vzdialenosti meranej kolmo na vedenie od krajného vodiča. Vzdialenosť obidvoch rovín od krajných vodičov je pri napätí od 1 - Kv vrátane pre krajné vodiče bez izolácie 10 metrov, pričom v ochrannom pásme vonkajšieho nadzemného elektrického vedenia a pod elektrickým vedením je zakázané okrem iného aj vykonávať činnosti ohrozujúce bezpečnosť osôb a majetku. Tieto činnosti je zakázané vykonávať aj v blízkosti ochranného pásma, ak sa vykonávajú činnosti, ktorými sa môže priblížiť k elektrickému vedeniu. Osoba, ktorá vykonáva túto činnosť je povinná vopred oznámiť takúto činnosť prevádzkovateľovi distribučnej sústavy a vlastníčkovi priameho vedenia a dodržiavať nimi určené podmienky, čím boli porušené ustanovenia zákona NR SR č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ostatných predpisov BOZP. Ohliadky za zamestnávateľa sa podľa označenej zápisnice zo dňa 06.07.2016n zúčastnili tiež B.. D. H., stavbyvedúci špeciálneho zakladania, B.. D. H., stavbyvedúci mostárov a N. C., bezpečnostný technik.

11. Pokiaľ ide o vytýkanú nesprávnosť skutkových zistení a tvrdenie žalobcu, že správny orgán si jednostranne určil dôkazy, ktoré považoval za relevantné, bez zákonnej opory a absolútne nereagoval na tvrdenia a dôkazy žalobcu, čím sa dopustil konania, ktoré je v rozpore s § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok a práve jednostranné posudzovanie skutočného stavu mohlo a malo vplyv na posúdenie skutkového stavu a právnu kvalifikáciu povinností žalobcu, v dôsledku ktorých mu bola udelená pokuta, správny súd pre takéto tvrdenie oporu v administratívnom spise a vykonaných dôkazoch nezistil. Je nepochybné, že žalobca zabezpečil vykonanie úradnej skúšky predmetného

žeriava dňa 12.09.2011 Technickou inšpekciou, a.s., pričom revízny technik v správe z odbornej skúšky k žeriavu uviedol, že závalu, konkrétne „chýbajúci indikátor vysokého napätia“ je potrebné odstrániť do 30.12.2015. Vykonaným vyšetrovaním bolo preukázané, že tento nedostatok pracovného prostriedku (autožeriava) žalobcom nebol odstránený a žalobca indikátor vysokého napätia nenainštaloval ani pred vznikom pracovného úrazu poškodeného. Indikátor vysokého napätia by pritom ihneď upozornil žeriavnika, sústredného na zavesené bremeno a na pokyny vizačov, na blízkosť vysokého napätia. Znamenie indikátora by bolo podstatnou informáciou k tomu, aby bol zamestnanec po približne dvoch hodinách práce v blízkosti ochranného pásma vysokého napätia informovaný a signálom osobitne upozornený, že sa po otočení a vysunutí výložníka dostal nielen do ochranného pásma vzdušného vedenia vysokého napätia, ale že sa priblížil priamo k vlastnému vedeniu vysokého napätia, ktoré mal v dosahu výložníka. Prvostupňový správny orgán správne poukázal na skutočnosť, že žalobca vypracoval dokument Identifikácia ohrozenia a hodnotenie rizík, v ktorom uviedol pre mobilné žeriavy - autožeriavy ohrozenie „zasiahnutie osoby elektrickým prúdom pri nebezpečnom priblížení a dotyku výložníka s vedením VN“ a k nemu prislúchajúce bezpečnostné opatrenie „vylúčiť priblíženie autožeriava do nebezpečnej blízkosti vonkajšieho elektrického vedenia“. Žalobca ako zamestnávateľ má povinnosť odstraňovať nebezpečenstvá a ohrozenia a podľa dosiahnutých vedeckých a technických poznatkov vykonať potrebné opatrenia. I keď signalizátor vysokého napätia uvedeného žeriavu nebol v roku jeho výroby nainštalovaný, opatrenie žalobcu uvedené v jeho vnútornom predpise „vylúčiť priblíženie žeriava do nebezpečnej blízkosti vedenia“ žalobca nerealizoval. Žalobca v žalobe nekonkretizoval, ktoré všetky príslušné STN splnil. Pokiaľ aj v podanom odvolaní zo dňa 09.02.2018 proti prvostupňovému rozhodnutiu Inšpektorátu Žilina zo dňa 26.01.2018 tvrdil, že povinnosť správne umiestniť žeriav je povinnosťou osoby, ktorá obsluhuje žeriav - žeriavnika a ako zamestnávateľ vykonal všetky potrebné opatrenia, a to predovšetkým tak, že obsluhou zdvíhacieho zariadenia poveril osobu s platným preukazom na obsluhu mobilného žeriava výložníkového typu a vežového žeriava výložníkového typu, pričom v zmysle technickej normy je jednoznačne povinnosťou žeriavnika skontrolovať umiestnenie žeriavu pred začiatkom prác a podmienky na prevádzku so žeriavom, čo potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 23Co/9/2016 zo dňa 29.02.2016, správny súd konštatuje, že žalobca neozrejmlil v čom tam uvedená vec skutkovo súvisí s posudzovanou vedou, keď vo veci Krajského súdu Trnava sp. zn. 23Co/9/2016 došlo pri realizácii prepravy k prasknutiu panela a následnému pádu autožeriavu aj s vrtnou súpravou na pristavený náves, čím došlo k poškodeniu návesu a STN 27 01143 nebola v teraz posudzovanej veci aplikovaná a ani to žalobca v podanej žalobe nenamietal. Pre tvrdenie, že zo strany správnych orgánov oboch stupňov šlo o zjavne šikanózne a svojvoľné uplatňovanie a zneužívanie právomocí s cieľom sankcionovať a poškodiť práva a právom chránené záujmy žalobcu žiaden dôkaz žalobca nepredložil. Rovnako žaloba nekonkretizuje, akým spôsobom mali správne orgány zneužiť svoju právomoc a pokiaľ by sa tak stalo, aké kroky žalobca proti tomu podnikol. Z vyjadrenia právneho zástupcu osoby zúčastnenej na konaní A. na pojednávaní okrem iného vyplýva, že obdobný pracovný úraz, kedy došlo k zachyteniu resp. k pracovnému úrazu zasiahnutím elektrického prúdu pri použití takého žeriava, došlo v roku 2014, pri ktorom bol poškodený zamestnanec žalobcu pán C. T. a keby sa na súdnom pojednávaní konanom dňa 27.10.2021 zúčastnil aj zástupca žalovaného, mohol sa k tejto okolnosti vyjadriť, ako v tom čase boli vyšetrené samotné príčiny vzniku úrazu a aké nedostatky boli zistené u žalobcu. Žalobca nekonkretizoval, z akých dokladov v konaní malo vyplývať, že zamestnanci pracovali v ochrannom pásme na základe ich vlastného rozhodnutia. Obaja zamestnanci pracovali na pokyn majstra pána H. s tým, že neboli zaškolení na prácu, ktorú robili, to znamená, že vykonávali prevoz štetovnic a žalobca predložil v rámci správneho konania len prezenčnú listinu, ktorou preukazoval, že zamestnanci boli preškolení z problematiky viazania bremien, nie však z prevozu štetovnic. Osoba zúčastnená na konaní A. A. pracoval u žalobcu ako zvärač a musel teda konať na pokyn svojho nadriadeného, to znamená samotného stavbyvedúceho D. H.. Návrh žalobcu na doplnenie dokazovania na pojednávaní vypočutím svedkov B., D. H., C. L. a C. A. správny súd zamietol, pretože žalobca na ich výsluchu ako svedkov v administratívnom konaní netrval, C. L., nar. XX.XX.XXXX a D. H., nar. XX.XX.XXXX podali inšpektorom práce vysvetlenie už dňa 08.07.2016, o čom svedčia zápisnice o podaní informácie v administratívnom spise a opakovanie ich výpovedí pred súdom pre vyvodenie objektívnej zodpovednosti žalobcu za spáchanie predmetného správneho deliktu nepovažoval správny súd za nevyhnutné. Navyiac správny súd nie je súdom skutkovým a nie je jeho úlohou nahrádzať činnosť správnych orgánov v administratívnom konaní.

12. Správny súd musel žalobnú námietku spočívajúcu v tvrdení, že správny orgán opomenul pri zisťovaní skutkového stavu vziať do úvahy posudzovanie dôležitých skutočností, keď opomenul subjektívne pochybenia konkrétnych zamestnancov, vyhodnotiť ako nedôvodnú. Žalovaný ani Inšpektorát práce

Žilina nespochyboval, že poškodený bol v čase keď došlo k pracovnému úrazu pod vplyvom alkoholu, ale táto skutočnosť bude mať rozhodujúci vplyv pri stanovení miery zavinenia z hľadiska posudzovania následných nárokov poškodeného A. na náhradu škody z dôvodu ťažkej ujmy na zdraví, ktorú utrpel v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom dňa 06.07.2016. Samotná okolnosť, že zúčastnená osoba (poškodený) A. A. mohol vykonávať pracovnú činnosť kritického dňa hoci požil alkoholické nápoje signalizuje v tomto smere nedostatočnú kontrolu zo strany žalobcu a táto skutočnosť takisto vzatá do úvahy pri vyvodení zodpovednosti a miery zavinenia z hľadiska pracovného úrazu, čo však už presahuje rámec vykonaného administratívneho konania v posudzovanej veci a bude tvoriť predmet konania vo veci náhrady škody. Podľa správneho súdu možno súhlasiť s názorom žalovaného, že príčinou, v dôsledku ktorej vznikol následok, teda pracovný úraz s ťažkou ujmovou na zdraví, bolo práve chýbajúce alebo nedostatočné ochranné zariadenie a zabezpečenie a nesprávna organizácia práce. Chýbajúce alebo nedostatočné ochranné zariadenia zabezpečenie znamenalo, že na predmetnom žeriave nebol funkčný indikátor blízkosti vysokého napätia. A. A. nemohol ovplyvniť zabezpečenie funkčného indikátora, a teda to, či bol pod vplyvom alkoholu, neovplyvnilo túto príčinu vzniku jeho poškodenia zdravia. V prípade príčiny spočívajúcej v nesprávnej organizácii práce správne orgány zdôraznili, že žalobca v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci nevykonával opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti, týkajúce sa práce, v tomto prípade práce pod resp. v blízkosti elektrického vedenia a nesplnil povinnosť oboznámiť zamestnancov na danom pracovisku so zákazom vstupovať do priestoru, zdržiavať sa v priestore a vykonávať činnosti, ktoré by mohli bezprostredne ohroziť život alebo zdravie zamestnancov v súlade s § 43 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. e) a ods. 11 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike. Bol to žalobca, ktorý v deň vzniku pracovného úrazu prostredníctvom vedúceho zamestnanca prideliť svojim štyrom zamestnancom (o. i. aj A. A.) prácu pod resp. v blízkosti elektrického vedenia, čo A. A. bez ohľadu na to, či bol pod vplyvom alkoholu, ovplyvniť nemohol. V administratívnom konaní bolo preukázané, že v dôsledku porušenia povinnosti žalobcom došlo k pracovnému úrazu poškodeného s ťažkou ujmovou na zdraví. Žalobca jednoznačne nedodrжал svoje povinnosti stanovené predpismi na zaistenie BOZP a pokuta za toto nedodržanie povinnosti, ktorého dôsledkom bol pracovný úraz s ťažkou ujmovou na zdraví, mu bola uložená v minimálnej možnej výške.

13. Správny súd nemohol súhlasiť so žalobcom ani v tom, ako tvrdil v podanej žalobe, že skutky popísané vo výroku Rozhodnutia nie sú správnymi deliktami a že tam popísané konanie resp. nekonanie účastníka konania nenapĺňa znaky skutkovej podstaty žiadneho správneho deliktu uvedeného v zákone o verejnom obstarávaní. Podľa názoru správneho súdu Inšpektorát práce Žilina vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti a dospel k správnym skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil správny právny záver. V súlade so zákonom postupoval aj žalovaný, ktorý odvolanie žalobcu zamietol s poukazom na ustanovenie § 59 ods. 2 Správneho poriadku. Správny súd sa so skutkovými zisteniami správnych orgánov v posudzovanej veci stotožnil, za správne a zákonu zodpovedajúce považuje aj právne posúdenie veci a za zákonný považuje tiež výrok o uložení pokuty vo výške 33.000,- Eur, na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby.

14. Pokiaľ žalobca v podanej správnej žalobe okrem hlavného kasačného návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 09.04.2018 uviedol i eventuality žalobný návrh a navrhol podľa § 198 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku upustiť od uloženia sankcie, t.j. uplatnil vedľajší návrh, správny súd dôvod, aby vyhovel takémuto návrhu, v posudzovanej veci nezistil. Podľa § 198 ods. 1 písm. b) SSP správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom upustiť od uloženia sankcie, ak účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci. Upustenie od uloženia sankcie pri menej závažných správnych deliktach prichádza do úvahy za splnenia dvoch podmienok, a to, že účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci a upustiť od potrestania mohol v preskúmanom rozhodnutí aj orgán verejnej správy (§ 198 ods. 2 SSP). Možnosť upustenia od potrestania je v zásade prostriedkom výchovného charakteru, pri ktorom sa okrem závažnosti deliktu berú do úvahy aj spôsobené následky, priznanie páchatela, oľutovanie svojho konania, ako i prípadná účinná snaha po náprave spôsobenej ujmy alebo škody. Z postoja žalobcu na pojednávaní a jeho vyjadrení ako aj z obsahu podanej správnej žaloby nevyplýva, že by sa k inému správnomu deliktu, z ktorého bol v posudzovanej veci uznaný vinným, priznal, svoje konanie oľutoval a prejavil prípadnú účinnú snahu po náprave spôsobenej ťažkej ujmy na zdraví osoby zúčastnenej na konaní A. A.. Za daných okolností správny súd nie je toho názoru, že účel správneho trestania by bolo možné v posudzovanej veci dosiahnuť aj samotným prejednaním veci, a preto vedľajší moderačný návrh žalobcu považoval za nedôvodný a k možnosti upustenia od uloženia sankcie nepristúpil. Sankcia uložená žalobcovi z hľadiska jej druhu a výšky nevybočila z

rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy, a teda napadnuté rozhodnutie je zákonné i vo svetle úpravy podľa § 195 písm. e) SSP. Uložená výška sankcie je náležité a v súlade s úpravou podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, a to už v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa, s ktorým sa žalovaný stotožnil a rozvinul ho.

15. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté vo vzťahu k žalobcovi podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že žalobcovi, ktorý úspech v konaní nemal, súd náhradu trov konania nepriznal. Rovnako súd nepriznal náhradu trov ani žalovanému v zmysle ustanovenia § 168 SSP a contrario, pretože nevznikli podmienky na jeho aplikáciu. Pokiaľ ide o osobu zúčastnenú na konaní, súd postupoval v súlade s ustanovením § 169 SSP a contrario a náhradu trov mu nepriznal, pretože mu nevznikli žiadne trovy v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú by mu uložil správny súd a nezistil ani existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, kedy by správny súd na návrh priznal právo na náhradu ďalších trov konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.